

Rootstime Review by Freddy Celis

July 2013

April Verch is an experienced musician from Canada. (She is) Not widely known in her own name but shows up on various cds as an accompanist. This so with her violin, especially in the roots and folk genres. She is a recognized artist in her homeland on this instrument. She was so asked to play at the Opening Ceremony of the Vancouver 2010 Winter Olympics.

Besides playing the violin she is also a step dancer and a singer songwriter. As such she has already released 8 albums. This is her 9th with her band which includes Hayes Griffin on guitar and Cody Walters on bass. Canada has presented us with some wonderful surprises over the past few years and thus we had high expectations for this cd.

The result was not what I hoped for but that is foremost my fault. This is not a singer songwriter cd but a beautiful bluegrass album. Flavour wise it makes me think of the soundtrack of 'O Brother' through the upbeat feel of the album which indeed gives one over to step dancing as opposed to for example 'Broken Circle' which has a more depressing tone as suits the movie.

On this album there are 20 tracks with about an hour of music. Three tracks she wrote herself, one written by her dad, musician Ralph Verch, one by her guitarist and one by her bass player. The remaining are traditionals or covers of older numbers. As most often with this genre of music the virtuosity of the musicians is no problem. However transposing technical ability into music with feeling (instead of as is with Usain Bolt Sprintempo playing) is many times a problem in this genre. Here that is rarely the case.

A wonderful example of this is the opening track "Broken" with its beautiful string playing and subtle singing. A typical bluegrass number. Same for the duet "The Only One". Additionally there are many folksy "jigs and reels" on this album. Not all the tracks work. But there are a few that stand out. Real fine is the instrumental 'Sandy River Belle' with step dancing to a banjo melody. And in the Manouche like "Foolish Heart" guitarist Hayes Griffin was asked to take on the vocals. However the most touching number is "Six Feet of Earth Makes Us All of One Size", a two minute cover of Olla Belle Reed with just voice and violin.

The Loretta Lynn cover 'Don't Come Home Drinkin'" and the self penned "Sorry" are straightforward country numbers. Because several tracks are have male vocals there is enough variety in the album.

A beautiful album which will give the listener a good feeling. With the revival which this genre of music is undergoing it is for its fans a beautiful album to go on further journeys of discovery.

Lisael

PS .. For interested concert promoters .. early 2014 she will come to the low lands .. They are looking for additional concerts.

Rootstime Review by Freddy Celis

July 2013

Original text:

April Verch is al een ervaren muzikante uit Canada. Niet zo bekend als naam maar wel opduikend op verschillende cd's als begeleider. Dit vooral in roots en folk middens met haar viool. Ze is een gekende naam in haar thuisland op dit instrument. Ze werd dan ook gevraagd om te spelen op de openingsceremonie van de Olympische Winterspelen in Vancouver 2010.

Naast haar vioolwerk is ze ook een stepdancer en een singer songwriter. In die hoedanigheid heeft zij al 8 platen uitgebracht. Dit is haar negende met haar band bestaande uit Hayes Griffin op gitaar en Cody Walters op bas. Canada heeft ons al wat mooie verrassingen gebracht de laatste jaren zodat we hoge verwachtingen hadden voor deze cd.

Het resultaat was niet wat ik hoopte maar dat ligt vooral aan mij. Dit is geen singer songwriter cd maar een mooie bluegrass plaat. Qua sfeer doet ze mij denken aan de soundtrack bij "O Brother" door het opgewekte gevoel van deze plaat die inderdaad aanzet om te "step" dansen. In tegenstelling tot bvb "Broken Circle" die meer een deprimerend gevoel heeft, zoals dat past bij de film.

Op deze plaat 20 nummers voor ongeveer een uur muziek. Drie nummers schreef ze zelf, eentje werd door haar vader, de muzikant Ralph Verch geschreven, eentje door haar gitarist en eentje door de bassist. De rest zijn traditionals of covers van oudere nummers. Zoals meestal bij dit soort muziek is de virtuositeit van de muzikanten geen probleem. Maar hun technisch kunnen omzetten in gevoelige muziek ipv in Usain Bolt Sprintempo snarenspeel is meermaals een probleem in het genre. Hier is dit zelden het geval. Een mooi voorbeeld hiervan is de opener van de plaat "Broken" met mooi snarenspeel en ingetogen zang. Een typisch bluegrass nummer. Net zoals het duet "The Only One". Verder staan er ook een hoop folkie "gigs and reels" op deze plaat. Niet alle nummers zijn even geslaagd. Maar er zijn uitschieters. Knap zijn het instrumentale "Sandy River Belle" met stepdans op een banjodeun. En voor het Manouche achtige "Foolish Heart" mocht gitarist Hayes Griffin de zang op zich nemen. Maar het aangrijpendste nummer is "Six Feet Of Earth Makes Us All Of One Size", een twee minuten durende cover van Olla Belle Reed met enkel stem en viool.

De Loretta Lynn cover "Don't Come Home Drinkin'" of het eigen "Sorry" zijn regelrechte countrynummers. Doordat meerdere nummers door een mannelijke stem gezongen zijn is er voldoende afwisseling op de plaat.

Mooie plaat die je als luisteraar een goed gevoel geeft. In de revival die deze muziek beleeft is het voor de liefhebbers van het genre een mooie plaat om verder op ontdekkingsreis te gaan.

(Lisael)

PS: voor geïnteresseerde concertorganisatoren: begin 2014 komen ze naar de lage landen. Ze zoeken nog concerten.